

лог на усилията, положени от подпоручик Каназирев във въстанието от 1903 г. Ето какво пише в тази връзка автор, пожелал анонимност: „На 22-и Септември над селото Годлево е станало друго много кърваво сражение. Около 600 души аскер от Годлево и Бачево настъпил към позициите на въстаниците, които брояли 120 души. Боят се почнал от 8 часа сутринта и траял непрекъснато до пладне. Напразно турците се опитвали да изтикат въстаниците. Всеки техен опит коствал им сума жертви. Въстаниците ги посрещали с град куршуми и с бомби. Към 12 ? ч. около 200 души аскер настъпвал бързо от към Джумаята, за да удари в тила въстаниците. Но една чета тайно завзема един връх срещу приближаващите турци и с чест огън ги прогонва в пълен безпорядък. Бачевският и Годлевският аскер атакуват в това време отдолу, но и те били отблъснати с тежки загуби. Позицията на въстаниците ечяли от гръмливии „ура“, когато турците отстъпвали. В това сражение подпоручик Каназирев се е държал много юнашки: той е летял от позиция на позиция и ободрявал борците“²⁸. Според автора на статията въстаниците дават 20 жертви, а турците около 90-100 души.

Цитираният отрязък от анонимната статия лаконично пресъздава може би най-силната изява на Владимир Каназирев по време на въстанието²⁹.

За да поясним по-пълно и ясно въпросното сражение, ще се върнем към събитията от началото на въстаническите действия в Мехомия, а именно към 14 септември. Въпреки неволно извършеното предателство, последвалите разкрития, пожарища и обсада на града, Владимир Каназирев прави опит да следва утвърдения план и да вдигне Мехомия на оръжие, но без успех³⁰. Той дори съставя призив-апел към въстаниците за въоръжени действия: „Настана последният момент бъдете готови, бодри и мъжествени, безстрашни да изпълним задачата си, както подобава на патриоти“. Следва подпис: „Началник щаб на дейците в гр. Мехомия Владимир Каназирев“³¹.

Предвид на посочените вече негативни обстоятелства, всяка координация и взаимодействие с четите в града се оказва напълно невъзможна. По тази причина Владимир Каназирев извежда щаба от горящата къща, успява да премине през турската блокада и успешно пристига в Годлевското землище. Тук от спасилите се въстаници той сформира чета, към която се присъединява и Годлевската. От 15 до 22 септември тя води сражения с турски части и охранява района на местностите Парангалица и Клинецо, с укрилото се там население от селата Годлево и Бачево, и бежанците от Обидим и Кремен. По данни на преки участници в сраженията с аскера, дошъл от Горна Джумая, благодарение на проявената от подпоручик Каназирев съобразителност и експедитивност, четата успява да оцелее³². При тези бо-